

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619204067
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6619204067.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., ako členov senátu, v spore žalobkyne: W. V., nar. XX. októbra XXXX, bytom V. 7, právne zastúpená JUDr. Erikou Golskou, advokátkou, so sídlom AK T.G. Masaryka 7, Lučenec proti žalovaným: 1/ E. V., nar. XX. mája XXXX, bytom G., L. F. 9, 2/ E. X., nar. 7. augusta XXXX, bytom G., P. XXXX/XX, o obnovu konania, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č.k. 17C/30/2019-137 zo dňa 3. decembra 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 17C/30/2019-137 zo dňa 3. decembra 2020 žalobu na obnovu konania zamietol (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o trovách konania (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala povolenia obnovy konania vedenej Okresným súdom Lučenec pod sp.zn. 13C/159/2014, ktorou sa domáhala určenia, že je vlastníčkou nehnuteľnosti - bytu č. X nachádzajúceho sa na prvom poschodí bytového domu, súpis. č. XXXX, stojaceho na pozemku č. XXXX, na ulici P. XX v G., ktorý byt je podľa výpisu z katastra nehnuteľností vedený v k.ú. G., obec G., okres G. a zapísaný na LV č. XXXX, ku ktorému bytu prináleží spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti XX/XXX. Podstatou pôvodného súdneho konania bola skutočnosť, že dňa 27.09.2001 bola uzavretá Zmluva o uzavretí kúpno-predajnej zmluvy, v zmysle ktorej sa v právnom postavení predávajúceho malo na žalovaného 1/ v postavení kupujúceho previesť vlastnícke právo k predmetnému bytu. Žalobkyňa v priebehu celého konania tvrdila, že kúpnu zmluvu zo dňa 27.09.2001 nepodpísala a s najväčšou pravdepodobnosťou to za ňu podpísala jej sestra W. L., ktorá už v čase uzavretia predmetnej zmluvy bola priateľkou žalovaného 1/, na ktorého bol byt prevedený. V pôvodnom konaní navrhla vykonať dôkaz - znalecké skúmanie pravosti podpisu predávajúceho na kúpnej zmluve znalcom z odboru písomoznalectva, okresný súd jej návrhu na doplnenie dokazovania nevyhovel a z toho dôvodu na základe nesprávne zisteného skutkového stavu jej žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zamietol. Odvolací súd v konaní vedenom pod sp.zn. 16Co/612/2015 svojím rozsudkom zo dňa 29.06.2017 napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil. Vo veci bolo vedené dovolacie konanie, v ktorom Najvyšší súd SR uznesením, sp.zn. 1Cdo/233/2017 zo dňa 18.12.2018 podané dovolanie

zamietol. Žalobkyňa sa z vlastnej iniciatívy obrátila na znalca z odboru písomoznalectvo, odvetvie ručné pismo, JUDr. Jaroslava Kovalického, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 15/2019 zo dňa 29.07.2019; znalec konštatoval, že sporný podpis v časti „predávajúci W. V.“ na spornej písomnosti - Zmluva o uzavretí kúpno-predajnej zmluvy uzatvorenej medzi „predávajúcim W. V. a kupujúcim E. V. zo dňa XX.XX.XXXX“ nie je pravým podpisom W. V.. Znalec takéto konštatovanie prijal aj vo vzťahu k podpisu W. V. na spoločnej časti návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zo dňa XX.XX.XXXX. Žalobkyňa tak bola toho názoru, že predmetný znalecký posudok je dostatočným dôvodom na to, aby súd na podklade jej žiadosti povolil obnovu konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedeného Okresným súdom Lučenec pod sp.zn. 13C/159/2014. Žalobkyňa tvrdila, že lehota na podanie žaloby na obnovu konania bola zachovaná, o dôvode obnovy konania sa dozvedela doručením písomného vyhotovenia znaleckého posudku, ktorý jej bol doručený v počiatočných dňoch mesiaca august 2019. Lehota 3 mesiacov, od kedy sa mohla dozvedieť dôvody obnovy, bola zachovaná, rovnako je zachovaná zákonná lehota 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

1.2 Žalovaný 1/ v rámci svojej obrany v podstate argumentoval tým, že navrhovateľka vedela o predaji bytu, čo potvrdzuje jej výpoveď v konaní vedenom pod sp.zn. 6C/175/2011, z ktorého vyplýva, že byt bol predaný E. V. a žalobkyňa prijala peňažné plnenie. Tvrdenie, že kúpno-predajná zmluva je neplatná, považoval žalovaný za irelevantné a za krivé obvinenie jeho osoby; žalobkyňa minimálne od 14.02.2002 vedela o tom, že kúpno-predajná zmluva bola spísaná, napriek uvedenému zostala nečinná až do podania žaloby dňa 25.11.2014, teda viac ako 12 rokov, 12 rokov byt neužívala, nestarala sa o platenie nájmu, ani o režijné náklady. Z uvedeného je zrejmé, že si bola vedomá, že byt predala.

1.3 Súd prvej dištancie aplikoval ustanovenia § 397, § 400, § 400 ods.1, 2, § 404, § 410, § 411 ods.1, § 414 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“); pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ustanovenia § 255 ods.1, § 262 ods.1, 2 C.s.p.. Vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vylúchol strany sporu, oboznámil sa s vyjadreniami strán sporu, oboznámil sa so znaleckým posudkom č. 15/2019 zo dňa 29.07.2019 a obsahom pripojených spisov č.k. 13C/159/2014 a 6C/175/2001.

1.4 Z vykonaného dokazovania pre okresný súd vyplynulo, že na základe Zmluvy o uzavretí kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 27.09.2001 medzi W. V. ako predávajúcou a E. V. ako kupujúcim došlo k odpredaju bytu č. X na prvom poschodí bytového domu, nachádzajúceho sa v G. na P. ulici č. XX, súpis. č. XXXX o celkovej ploche XXmX (okresný súd nesprávne uviedol „XXmX“) zapísaného na LV č. XXXX pod poradovým číslom 3, k.ú. G., parc. č. KN XXX, s podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu v rozsahu XX/XXX; k zavkladovaniu kúpnej zmluvy došlo dňa 14.02.2002 pod č. V XXX/XX. Z LV č. XXXX pre k.ú. G. bolo zistené, že E. X. (žalovaný 2/) sa stal vlastníkom nehnuteľnosti v podiele 1/1 na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. V XXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX-XXX/XX. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec, č.k. 13C/159/2014-90 zo dňa 28.05.2015 bol návrh žalobkyne o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zamietnutý, Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp.zn. 16Co/612/2015 rozsudok okresného súdu potvrdil; podané dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici Najvyšší súd SR v konaní vedenom pod sp.zn. 1Cdo/233/2017 odmietol. Zo záverov znaleckého posudku č. 15/2019, vypracovaného znalcom JUDr. Jaroslavom Kovalickým, z odboru písomoznalectvo, odvetvie ručné pismo zo dňa 29.07.2019 vyplýva, že sporný podpis vyhotovený v znení priezviska a mena „V. W.“ v časti „predávajúca W. V.“ na spornej písomnosti „Zmluva o uzavretí kúpno-predajnej zmluvy uzavretá medzi predávajúcim W. V. a kupujúcim E. V. zo dňa XX.XX.XXXX“ nie je pravým podpisom W. V.. Sporný podpis vyhotovený v znení priezviska a mena „V. W.“ v časti „navrhovateľ“ na spornej písomnosti „návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zo dňa XX.XX.XXXX“ nie je pravým podpisom W. V..

1.5 Okresný súd po vyššie zistenom skutkovom stave ustálil, že žalobkyňa bola oprávnená na podanie žaloby o obnovu konania, zákonné lehoty na podanie takejto žaloby boli zachované. Poukázal na dôvody prípustnosti obnovy konania, a to existenciu skutočností, rozhodnutia alebo dôkazov, ktoré nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, pričom otázka viny sa posudzuje zo striktno procesného hľadiska. Napriek tomu, že takéto skutočnosti a dôkazy objektívne v čase pôvodného konania existovali, strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa s nimi súd nemohol oboznámiť. Musí vždy ísť o skutočnosti a dôkazy, ktoré existovali už počas pôvodného konania v zmysle judikatúry do vyhlásenia rozsudku. Takéto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy musia byť spôsobilé privodiť pre stranu pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

1.6 Okresný súd mal však za preukázané, že už v pôvodnom konaní žalobkyňa minimálne od 14.02.2002 vedela, že bola spísaná kúpno-predajná zmluva, na základe ktorej bol byt v jej vlastníctve prevedený na žalovaného, nič jej nebránilo, aby sa bezprostredne po tom, ako sa dozvedela o nezákonnom prevode, domáhala svojho práva na súde a nečakala niekoľko rokov. Súd v konaní vedenom pod sp.zn. 13C/159/2014 nevykonan navrhnuté znalecké dokazovanie z dôvodu, že aj keby zmluva nebola zo strany navrhovateľky podpísaná, táto skutočnosť by bola vadou formy právneho úkonu spôsobujúcu neplatnosť právneho úkonu s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa však tvrdila, že nielenže zmluvu nepodpísala, ale ani právny úkon smerujúci k predaju bytu neuskutočnila, takýto úkon nebol vykonaný, žalobkyňa žiadnym spôsobom svoju vôľu neprejavila, a teda nie je možné hovoriť o neplatnosti takéhoto právneho úkonu, ide skôr o neexistenčný právny úkon. S názorom súdu prvej inštancie vyslovenom v konaní sp.zn. 13C/159/2014 sa stotožnil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní sp.zn. 16Co/612/2015, ako aj Najvyšší súd SR v konaní sp.zn. 1Cdo/233/2017. Tento zdôraznil, že súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy.

1.7 Okresný súd taktiež zistil, že žalobkyňa v konaní vedenom pod sp.zn. 13C/159/2014 navrhla vykonať dôkazy, a to vypracovanie znaleckého posudku, ktoré však okresný súd z vyššie uvedených dôvodov nevykonan. Okresný súd ustálil, že návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posúdení alebo nesprávnosti procesnej povahy, pre nápravu takýchto nesprávností slúžia opravné prostriedky, ktoré žalobkyňa využila. Žalobkyňa od 14.02.2002 mala vedomosť o tom, že kúpno-predajnú zmluvu podľa svojich tvrdení nepodpísala, mala možnosť za dlhé roky si dať spraviť znalecký posudok na preukázanie, či takúto zmluvu podpísala alebo nie. Neobstojí tvrdenie žalobkyne, že znalecký posudok si nechala vypracovať z dôvodu zlej finančnej situácie, takúto zú finančnú situáciu nijakým spôsobom nepreukázala od roku 2002. Naopak, v roku 2003 žalovaný 1/ na jej účet previedol sumu 341.151,- Sk, čo žalobkyňa potvrdila, mala v tom čase dostatok finančných prostriedkov, možností a aj čas na to, aby si dala urobiť znalecký posudok, za ktorý v prípade úspechu v konaní mohla požadovať náhradu od žalovaného 1/. Okresný súd uzavrel, že dôvodom, pre ktorý má byť povolená obnova konania, nemôže byť existencia skutočností, ktoré tu boli v čase pôvodného konania a žalobkyňa ich mohla bez ťažkostí použiť; nešlo o prekážku objektívneho charakteru. Namietané skutočnosti bolo objektívne možné dokazovať už v čase pôvodného konania; ak by súd pripustil obnovu pôvodného konania, išlo by o neprípustnú reparáciu právoplatného vykonateľného rozhodnutia, ktorým by bol popretý význam a účel obnovy konania. Z uvedených dôvodov okresný súd žalobu na obnovu konania zamietol.

1.8 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie prihliadol na zásadu úspechu v konaní a nárok na náhradu trov konania priznal v spore v celom rozsahu úspešným žalovaným.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa (ďalej aj „odvolateľka“), v ktorom navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil, obnovu konania vedeného pred Okresným súdom Lučenec pod sp.zn. 13C/159/2014 povolil a zaviazal žalovaných povinnosťou spoločne a nerozdielne uhradiť žalobkyňi trovy konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania v rozsahu 100%. Uplatnila odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods.1 písm. b), f), h) C.s.p., tvrdila tak, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Poukázala na súdne konanie vedené pred okresným súdom pod sp.zn. 13C/159/2014, v ktorom na preukázanie pravdivosti svojho tvrdenia súdu navrhla vykonať dôkaz formou znaleckého skúmania pravosti podpisu predávajúceho na kúpnej zmluve zo dňa 27.09.2001, okresný súd takémuto návrhu na doplnenie dokazovania nevyhovet a na základe nesprávne zisteného skutkového stavu rozsudkom jej žalobu o určenie vlastníckeho práva zamietol. Po právoplatnom skončení konania sp.zn. 13C/159/2014 si žalobkyňa dala vypracovať znalecký posudok znalcom z odboru písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo, JUDr. Jaroslavom Kovalickým, ktorý konštatoval, že podpisy na spornej písomnosti nie sú pravým podpisom žalobkyne. Predložený znalecký posudok obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Z uvedeného dôvodu súd v zmysle ustanovenia § 209 ods.2 C.s.p. postupuje pri vykonávaní tohto dôkazu

akoby išlo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca. Napriek skutočnosti, že dôkaznú hodnotu predloženého znaleckého posudku ani jeden zo žalovaných v konaní o povolenie obnovy nespochybnil a išlo tak o nesporný dôkaz, súd jej žalobu na obnovu konania zamietol.

2.2 Z uvedeného dôvodu žalobkyňa tvrdila, že v danom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky povolenia obnovy konania podľa § 397 a nasl. C.s.p.. Argumentácia súdu prvej inštancie neobstojí. Výnimkou z tvrdenej neprípustnej reparácie vykonateľného rozhodnutia sú mimoriadne opravné prostriedky, ktorými možno dosiahnuť nápravu právoplatných rozhodnutí, ak na to existujú zákonné dôvody; všetky zákonné podmienky vo vzťahu k povoleniu obnovy konania boli splnené.

2.3 Ak súd prvej inštancie poukazoval na skutočnosť, že žalobkyňa si už od roku 2002 mohla dať spraviť znalecký posudok na preukázanie pravosti podpisu, tento názor neobstojí, nakoľko podľa predošlej právnej úpravy (Občiansky súdny poriadok) mal súkromný znalecký posudok povahu výlučne listinného dôkazu. Až po prijatí Civilného sporového poriadku došlo k zmene nazeraniu nielen na civilný proces, ale aj na súkromný znalecký posudok, ktorý ma za splnenia zákonných podmienok rovnocenné postavenie so znaleckým posudkom nariadeným súdom. Ak súd prvej inštancie zdôrazňoval, že od roku 2003 mala žalobkyňa dostatok finančných prostriedkov na vypracovanie súkromného znaleckého posudku, žalobkyňa poukázala na svoje majetkové pomery, v roku 2002 prišla o bývanie a z finančných prostriedkov, ktoré jej zaslal žalovaný 1/, sa pokúšala vyriešiť si bytovú otázku. Posúdenie majetkových pomerov zo strany súdu prvej inštancie tak nezodpovedá skutočnosti.

2.4 Žalobkyňa vytýkala súdu prvej inštancie záver o tom, že si mohla dať vypracovať súkromný znalecký posudok aj skôr argumentáciou, že sa súdnou cestou domáha ochrany svojho vlastníckeho práva, ktoré sa nepremičuje. Ak súd nepremičateľnosť vlastníckeho práva neakceptuje, porušuje jej právo na súdnu ochranu; obsah práva na súdnu ochranu nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení, jeho obsahom je aj zákonom upravené relevantné konanie súdov a iných orgánov. Konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu alebo inú právnu ochranu.

2.5 Za porušenie práva na súdnu ochranu považovala odvolateľka aj II. výrok napadnutého rozhodnutia okresného súdu o nároku na náhradu trov konania, postupom súdu došlo k zvýhodneniu procesného postavenia oboch žalovaných, ani jeden zo žalovaných v súdnom konaní neuplatnil právo na náhradu trov konania. Možno tiež predpokladať, že žalovaným trovy konania nevznikli, ani jeden z nich nebol v súdnom konaní zastúpený právnym zástupcom a neplatil ani žiadne súdne poplatky. Navyše žalovaný 2/ sa na súdnom konaní zúčastnil len pasívne, nebol prítomný ani na jednom pojednávaní a do súdneho konania nepredložil ani svoje písomné vyjadrenie k žalobe na obnovu konania.

2.6 Žalobkyňa uzavrela, že v súdnom konaní dostatočne preukázala dôvodnosť žaloby na obnovu konania, a to znaleckým posudkom, ktorý súd prvej inštancie nebral do úvahy.

3. Žalovaní sa k podanému odvolaniu napriek výzve súdu, ktorá im bola listinne doručená, písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1, ods.2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.1 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobkyne, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným

postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

6. Odvolanie v danom prípade nie je dôvodné.

Odvolačný súd sa stotožnil v celom rozsahu s právnymi závermi a argumentáciou súdu prvej inštancie tak ako sa premietla do napadnutého rozhodnutia; okresný súd rozhodol správne, pokiaľ žalobu v celom rozsahu zamietol. Odvolateľka v podanom odvolaní neuviedla žiadne podstatné námietky, s ktorými by sa nevysporiadala okresný súd v napadnutom rozsudku, svoje závery súd prvej inštancie oprel o ustanovenia Civilného sporového poriadku o žalobe o obnovu konania (§ 397 a nasl. C.s.p.).

6.1 Právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia (§ 226 C.s.p.); doručený rozsudok, ktorý nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný. Právoplatné rozhodnutie sa vyznačuje jeho nezmeniteľnosťou a záväznosťou, z ktorých vyplýva právna istota strán sporu; po právoplatnosti rozhodnutia sa môže strana sporu oprávnené domnievať, že sa takéto rozhodnutie už nezmení. Právoplatné rozhodnutie súdu nemožno napadnúť odvolaním ako riadnym opravným prostriedkom; prípustné sú mimoriadne opravné prostriedky; dovolanie a obnova konania. Zo spisu je zrejmé, že žalobkyňa sa v pôvodnom konaní domáhala určenia vlastníckeho práva k bytu, o ktorom okresný súd rozhodol rozsudkom vydaným v konaní vedenom pod sp.zn. 13C/159/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.n. 16Co/612/2015. Takýto právoplatný rozsudok bol napadnutý aj dovolaním ako mimoriadnym opravným prostriedkom; Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 1Cdo/233/2017 žalobkyňou podané dovolanie odmietol.

6.2 Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom zasahujúcim do právnej istoty strán právoplatne rozhodnutého sporu; z uvedeného dôvodu Civilný sporový poriadok upravuje prísne podmienky jej prípustnosti, a to vo vzťahu k osobe oprávnenej k podaniu žaloby na obnovu konania, lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Civilný sporový poriadok napokon stanovuje dôvody obnovy konania (prípustnosť) v ustanovení § 397 C.s.p.. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa je oprávnenou osobou k podaniu žaloby na obnovu konania, lehoty na podanie návrhu na obnovu konania (§ 403 C.s.p.) boli zachované. Tieto závery okresného súdu namietané neboli.

6.3 Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie založil na konštatovaní, že neboli splnené dôvody prípustnosti obnovy konania; ktorou bola v danom prípade tvrdená existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania zo svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Odvolačný súd poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa v žalobe na obnovu konania, v písomných vyjadreniach a ani na pojednávaní dôvod obnovy konania nešpecifikovala. Vzhľadom na ňou predložený dôkaz - znalecký posudok, je zrejmé, že dôvody prípustnosti žaloby podľa ustanovenia § 397 písm. c) - f) nešpecifikovala, netvrdila a ani nemajú oporu v ňou predloženom dôkaze.

6.4 Pokiaľ ide o prípustnosť žaloby na obnovu konania podľa ustanovenia § 397 písm. b) C.s.p. (prípustnosť žaloby na obnovu konania ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci), tento na prejednávajúcu vec nedopadá; ustanovenie § 397 písm. b) predpokladá procesnú situáciu, keď strana sporu svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť splnila, z objektívnych dôvodov takýto dôkaz nebolo možné v pôvodnom konaní vykonať. V pôvodnom konaní síce žalobkyňa povinnosť tvrdenia splnila (tvrdenie o tom, že sporné podpisy na zmluve nie sú jej podpisom), dôkaz tohto tvrdenia nepredložila a návrh na vykonanie dokazovania na preukázanie skutkového tvrdenia bol zamietnutý. Nemožno tak dôvodne tvrdiť, že dôkaz (znalecký posudok) v čase pôvodného konania existoval, iba nebolo objektívne možné ho vykonať.

6.5 Prípustnosť povolenia obnovy konania podľa ustanovenia § 397 písm. a) C.s.p. je daná vtedy, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Ak v danom prípade žalobkyňa poukazovala na znalecký posudok, ktorý si dala vypracovať po právoplatnom skončení konania vedenom na okresnom súde pod sp.zn. 13C/159/2014, je zrejmé, že takýmto dôkazom v pôvodnom konaní nedisponovala; ide o nový dôkaz. Podstatné je, že v pôvodnom konaní vykonanie znaleckého dokazovania za účelom zistenia pravosti jej podpisu na zmluvnej dokumentácii navrhla, takýto návrh na vykonanie dokazovania súd prvej inštancie zamietol a odvolačný súd takýto postup súdu prvej inštancie nepovažoval za dôvod

pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu a v pôvodnom konaní vydaný rozsudok okresného súdu potvrdil.

6.6 K nastolenej otázke sa vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutí sp.zn. 6Cbo/57/2009 zo dňa 20. augusta 2009, v ktorom konštatoval, že „dôvodom obnovy konania však nie je nevykonanie možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto ich dokazovanie nepripustil. Za dôvod pre obnovu konania sa nepovažuje ani to, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhol obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladom potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti, avšak v pôvodnom konaní nenavrhol o nich vykonať dokazovanie“. Vzhľadom ku skutočnosti, že dôvody obnovy konania podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku sú obdobné, v zásade prebrané aj do úpravy podľa Civilného sporového poriadku, sú uvedené závery najvyššieho súdu aplikovateľné aj v prejednávanej veci. Uvedenými závermi sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v novšom rozhodnutí - uznesení sp.zn. 8Cdo/33/2017 zo dňa 29.11.2017, dôvod pre odklon od nich nezistil.

6.7 Dôvody pre obnovu konania sú tak len také dôkazy, ktoré ten, kto obnovu konania navrhuje, nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní alebo ktoré sa v pôvodnom konaní vykonať nemohli. A o takýto prípad v prejednávanej veci nejde. Žalobkyňa síce svoju povinnosť tvrdenia ohľadne nepravosti jej podpisu na zmluvných dokumentoch splnila. Pokiaľ však ide o dôkaz - znalecký posudok, nejde o dôkaz, ktorý v čase pôvodného konania existoval a nebolo ho možné v pôvodnom konaní vykonať; ide o dôkaz, vykonanie ktorého žalobkyňa v pôvodnom konaní navrhla (navrhla vykonať znalecké dokazovanie). Pokiaľ súd v pôvodnom konaní návrhu na vykonanie dokazovania nevyhovel, nejde o dôkaz, ktorý sa vykonať nemohol, ale ktorý sa nevykonával. A ustanovenia Civilného sporového poriadku, najmä ustanovenie § 397 C.s.p. ako dôvod prípustnosti žaloby na obnovu konania nevykonanie dôkazu v pôvodnom konaní nedefinuje.

7. Na vyššie uvedených záveroch nič nemení ani odvolacia argumentácia žalobkyne. Niet sporu o tom, že žalobkyňa si dala vypracovať znalecký posudok až po skončení pôvodného konania a že návrh na vykonanie znaleckého dokazovania súd v pôvodnom konaní zamietol. Ani právna sila súkromného znaleckého posudku vypracovaného podľa ustanovenia § 209 C.s.p. v porovnaní so znaleckým posudkom - listinným dôkazom podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nič nemení na konštatovaní, že takýto návrh na vykonanie dokazovania bol v pôvodnom konaní zamietnutý, žalobkyňa znalecký posudok ako listinný dôkaz v pôvodnom konaní nepredložila a súd návrh na vykonanie znaleckého dokazovania v pôvodnom konaní zamietol. Žalobou o obnovu konania žalobkyňa neprípustne žiada vykonať dôkaz, ktorý okresný súd v pôvodnom konaní nevykonával, dôvod, pre ktorý ho nevykonával odôvodnil a jeho postup bol predmetom odvolacieho (a aj dovolacieho) prieskumu v pôvodnom konaní; odvolací a dovolací súd nesprávnosť postupu okresného súdu nekonštatovali.

7.1 Vo vzťahu k vyššie uvedenému nemá relevanciu ani argumentácia žalobkyne či v rozhodnom čase (od roku 2002) disponovala finančnými prostriedkami na vypracovanie posudku znalca na overenie pravosti podpisu; na otázke dostatku finančných prostriedkov súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie nezaložil a jeho argumentácia bola k dôvodu pre zamietnutie žaloby o obnovu konania len podpornou, keď sa okresný súd vysporiadaval s tvrdeniami žalobkyne z akých dôvodov nebolo možné predložiť posudok znalca už v pôvodnom konaní.

7.2 Tvrdenie, že súd prvej inštancie neakceptoval nepremlčateľnosť vlastníckeho práva žalobkyne, neobstojí. Už v pôvodnom konaní súd konal o určení vlastníckeho práva s časovým odstupom po vykonaní neplatného, resp. neexistenčného právneho úkonu, na základe ktorého malo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva žalobkyne k bytu; konanie bolo začaté v roku 2014, pričom k namietanému úkonu došlo v roku 2001 (27.09.2001); súd prvej inštancie konal a rozhodoval po uplynutí všeobecných premlčacích lehotách podľa Občianskeho zákonníka; rozhodnutie v pôvodnom konaní na premlčaní nezaložil a aj napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie o žalobe o obnovu konania o premlčaní mlčí. Okresný súd rozhodoval o žalobe o povolení obnovy konania a z dôvodu, že nezistil dôvody, pre ktoré Civilný sporový poriadok takúto žalobu pripúšťa, žalobu zamietol. V takomto postupe súdu nemožno vidieť konanie, ktoré je v rozpore so zákonom a žalobkyňou tvrdenou nepremlčateľnosťou vlastníckeho práva.

8. Žalobkyňa za porušenie práva na súdnu ochranu považovala aj rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania, tvrdila, že postupom súdu došlo k zvýhodneniu práva oboch žalovaných, ktorí v konaní pred súdom prvej inštancie nárok na náhradu trov konania neuplatnili. K uvedenému odvolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 262 ods.1 C.s.p. je povinnosťou súdu o nároku na náhradu trov konania rozhodnúť v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, a to aj bez návrhu. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodne aj vtedy, ak sa úspešná strana sporu nároku na náhradu trov konania vzdá, alebo nárok na náhradu trov konania neuplatní. V takom prípade súd vychádza z prejavenej vôle strany sporu (ak sa nároku na náhradu trov konania vzdá) alebo z obsahu spisu, pokiaľ strana sporu nárok na náhradu trov konania neuplatní. Odvolací súd je toho názoru, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie mohol (a zrejme vo vzťahu k žalovanému 2/ v konaní nečinnému aj mal) dospieť k takému rozhodnutiu, ktorým by žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznal. Ani napadnutým výrokom o nároku na náhradu trov konania však súd prvej inštancie neporušil právo žalobkyne na súdnu ochranu a nezvýhodnil žalovaných; rozhodovanie o trovách konania má dve samostatné fázy, jednou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania a druhou je rozhodovanie vyššieho súdneho úradníka o výške náhrady trov konania. Nie je vylúčené, že aj po priznaní nároku na náhradu trov konania dospeje vyšší súdny úradník k záveru, že v spore úspešnej strane vyčíslil priznaný nárok na náhradu trov konania na nulovú výšku, a to v prípade, ak zistí, že strane v spore v celom rozsahu úspešnej, žiadne trovy nevznikli. Neznamená to ale, že pokiaľ súd prvej inštancie vychádzal striktne z ustanovenia § 255 ods.1 C.s.p. a strane v spore v celom rozsahu úspešnej, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, rozhodol nezákonne a v rozpore s právom žalobkyne na súdnu ochranu.

9. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. v celom rozsahu potvrdil, vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní o trovách konania okresný súd prihliadal na pomer úspechu a neúspechu strán sporu.

10. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p.. Na rozdiel od súdu prvej inštancie však odvolací súd žalovaným nárok na náhradu trov nepriznal, nakoľko zistil, že boli v odvolacom konaní nečinní, k podanému odvolaniu sa nevyjadрили.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie

v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).